Gediminas Petrauskas

Bedugnės kapinynas

1994–1997 ir 2008–2009 m. Senųjų Trakų piliavietės ir 1995–1996 m. – senovės gyvenvietės (Trakų r.) archeologinių tyrimų rezultatai (*ATL 1994 ir 1995 metais*, V., 1996, p. 160–163; *ATL 1996 ir 1997 metais*, V., 1998, p. 258–261; *ATL 2008 metais*, V., 2009, p. 194–196; Kuncevičius A., The 1994–1997 and 2009 Excavation of the Senieji Trakai Castle Site, *Archaeological Investigations in Independent Lithuania. 1990–2010,* V., 2012, p. 190–195) rodo, kad minima vietovė buvo apgyvendinta XIII a. viduryje – XIV a. Senieji Trakai kurį laiką buvo LDK sostinė, juose gyveno didysis kunigaikštis Kęstutis ir jo žmona Birutė, čia gimė didysis kunigaikštis Vytautas. Piliavietės tyrimai suteikė daug duomenų nustatant mūrinės pilies raidą, atkuriant jos buvusį vaizdą, tačiau iki šiol vieta, kurioje buvo laidojami Senųjų Trakų pilėnai, kariai, amatininkai ir kiti gyventojai, buvo nelokalizuota.

2012 m. gegužės mėnesį žvalgomieji tyrimai vykdyti Senųjų Trakų apylinkėse, Bedugnės kaime (Trakų r.) esančioje kalvoje (1 pav.). Vietovė yra 2,5 km į PR nuo Senųjų Trakų piliavietės, 150 m į PV nuo kelio, jungiančio Bedugnės ir Naujojo Tarpupio kaimus, ir 900 m į P nuo kelio Senieji Trakai–Šventininkai. Kalva yra balno formos, 35–47 m pločio Š–P ir 115 m ilgio V–R kryptimis. Jos aukštis siekia 5–6 m, R pusėje – iki 8 m. Kalva Š–P kryptimi išvagota gilių užneštų arimo vagų (miško sodinimo žymės?). Š ir P šlaitai nuolaidūs, vietomis nuarti, nuskleisti, pakraščiai apaugę spygliuočiais ir lapuočiais medžiais. ŠV dalyje yra nuolaidus reljefo suformuotas ir gamtiškai susiklostęs įėjimas į kalvą. Ryškiausios kalvos briaunos išlikusios R ir iš dalies Š šlaituose, P ir V papėdės pelkėtos.

1 pav. Bedugnės kapinyno kalva, žvelgiant iš P. G. Petrausko nuotr.

Fig. 1. Bedugnė Cemetery hill, as seen from the S

Tyrimų vietą liudijančių vietos gyventojų pasakojimų užrašyta 1994 m. Senųjų Trakų piliavietės archeologinių tyrimų metu (*LIIR*, f. 1, b. 2325, p. 19–21). Antai Česlavo Vinevi-

čiaus (g. 1923 m.) pasakojime galima įžvelgti bandymų aiškinti Bedugnės vietovardžio kilmę: „Bedugnės miškas, nes buvo vieta be dugno. Ten paskendo jautis ir dingo“. Skendimo motyvai pastebimi ir Zofijos Butkevič (g. 1912 m.) papasakotoje legendoje apie kunigaikštytę Vandą: „Buvo kunigaikštytė Vanda, kuri nenorėjo tekėti už vokiečių karaliaus ir pasiskandino“. Janas Tomaševičius (g. 1940 m.) užsiminė apie kadaise Bedugnėje tyvuliavusį ežerą: „Bedugnės kaimas – nes ten buvo ežeras. Dabar pravesta melioracija“. Įdomu pastebėti, kad dabar Bedugnės kaime gyvenantis Stasys Juodvalkis teigia iš vyresnių vietos gyventojų girdėjęs, jog dar tarybiniu laikotarpiu pelkėtoje kalvos papėdėje būdavo galima žvejoti. 2012 m. Senuosiuose Trakuose vietos gyventojų prisiminimus rinko Lietuvių literatūros ir tautosakos instituto doktorantė Lina Sokolovaitė. Tačiau stipriai pakitusi vietos gyventojų sudėtis lėmė, kad naujų duomenų nebuvo užrašyta.

2 pav. Bedugnės kapinynas, šurfo 1 tyrimų momentas. G. Petrausko nuotr.

Fig. 2. Bedugnė Cemetery during the excavation of test pit 1

3 pav. Bedugnės kapinyno tyrimų situacijos planas: 1 – tirti šurfai; 2 – radimvietė A; 3 – radinys. G. Petrausko nuotr.

Fig. 3. Situation plan of the investigations in Bedugnė Cemetery: 1 – excavated test pits; 2 – find spot A; 3 – a find

4 pav. Šurfo 2 radinių komplektas: 1, 2 – ietigaliai; 3 – peilis; 4 – kirvis; 5–7 – diržo sagtys; 8, 9 – pentinai; 10, 11 – pentinų tvirtinimo plokštelės (?); 12, 13 – balnakilpės; 14 – žąslai su laužtukais ir apkalais. G. Petrausko nuotr.

Fig. 4. The find assemblage from test pit 2: 1, 2 – spearheads; 3 – a knife; 4 – an axe; 5–7 – belt buckles; 8, 9 – spurs; 10, 11 – spur strap fasteners (?); 12, 13 – stirrups; 14 – a bridle bit with curbs and decorations

Žvalgomųjų archeologinių tyrimų metu Bedugnės kaimui priklausančioje kalvoje ištirti 2 šurfai (*šurfas 1* – 3x1 m, *šurfas 2* – 1x1 m dydžio; iš viso 4 m^2), metalo ieškikliais žvalgytas apie 9000 m^2 plotas kalvos viršuje ir papėdėje (detaliau – kalvos vidurinė dalis). Šurfai tirti vidurinėje, kiek įdubusioje kalvos dalyje, metalo ieškikliu užčiuoptų signalų koncentracijose (2, 3 pav.). Metalo ieškikliais nuolat tikrintas tirtų šurfų plotas ir kibirais ant polietileno plėvelės perneštų iškastų žemių krūvos. Siekiant surinkti pavienius degintinius kauliukus ir smulkius keramikos fragmentus, tirtų šurfų velėna trupinta rankomis. Šurfo 2 žemės sijotos 3x3 mm tankio siete.

Aptiktas apardytas kultūrinis sluoksnis su geležies ir žalvario dirbiniais, smulkiomis keramikos šukėmis ir degintiniais kaulais šurfe 1 siekė iki 24 cm, šurfe 2 – iki 36–44 cm storį. Kalva apnaikinta arimo – velėnoje rasta smulkių ariant į žemės paviršių iškeltų dirbinių: žiedo lankelio dalis, šarvų grandelių ir plokštelių, susilydžiusių geležinių bei žalvarinių dirbinių fragmentų. Degintiniai kaulai išsklaidyti, jų koncentracijų neužfiksuota. Žemės paviršiuje matomos arimo vagos, žvalgant rasta arklio pasaga, ir patvirtinti S. Juodvalkio prisiminimai, kad kalva praeityje buvo ariama.

Šurfe 1 atidengta netaisyklingo apskritimo ar ovalo formos 83x34 cm dydžio dėmės dalis. Padarius jos pjūvį, nustatyta, kad tai dubens

5 pav. Kalavijų dalys: 1, 2, 4, 5 – buoželės; 3 – makštų galo apkalas; 6 – viršutinio skersinio dalis. G. Petrausko nuotr.

Fig. 5. Sword pieces: 1, 2, 4, 5 – pommels; 3 – a chape; 6 – a cross-guard

formos pilkšvos žemės *duobė 1* (atidengta tik jos R dalis), siekusi iki 20 cm gylį. Duobėje rastos 2 lipdytos keramikos šukės ir 7,4 g degintinių kaulų. *Šurfe 2* aptikta 45–60 cm pločio dubens formos juodžemio su degėsių priemaišomis ir medžio anglimis duobė, orientuota ŠV–PR kryptimi. Joje aptiktas 14 radinių komplektas: smaigaliais į viršų gulėjo 2 įmoviniai ietigaliai, žemiau jų rastas įtveriamasis peilis, plačiaašmenis kirvis, 3 diržo sagtys, 2 juostiniai pentinai su ratukais galuose, 2 pentinų tvirtinimo plokštelės (?), 2 balnakilpės ir dvinariai žąslai su laužtukais ir apkalais (4 pav.). Radiniai buvo sudėti iš 5x5–9x9 cm dydžio ir mažesnių akmenų sukrautos krūsnies viduryje.

Išvardyti radiniai leidžia teigti, kad šurfe aptiktas turtingas kario-raitelio ekipuotės komplektas. Mažiau žinoma apie rastų 2 gaubtų plokštelių karpytais kraštais paskirtį. Jos nesimetriškos, galuose turi dvi skylutes ir liežuvėlį (vienoje plokštelėje liežuvėlis nulūžęs) dirželiui perverti. Kitame gale yra kniedės, rodančios, kad plokštelės buvo tvirtinamos ant odinio pagrindo. Atsižvelgiant į plokštelių išgaubimą ir į tai, kad jos radinių komplekte buvo sukrautos tarp pentinų ir balnakilpių, spėjama, kad plokštelės galėjo būti tvirtinamos priekinėje kojos dalyje prie pentino. Vienoje krūvoje sudėti kario-raitelio ekipuotės daiktai apdegę, buvę laidotuvių lauže. Šurfe aptikta vos 3,7 g degintinių kaulų, todėl šiuos radinius reikėtų laikyti ne kapo įkapėmis, o auka. Pentinai, jų tvirtinimo plokštelės (?) ir balnakilpės sudaro poras; jos turėjo priklausyti vienam radinių komplektui.

Žvalgomųjų archeologinių tyrimų metu aptikti 109 ypatingieji radiniai – degintinių kapų įkapės. Šurfuose rasti 59 radiniai, dar 50 – žvalgant metalo ieškikliais (3 pav.). Radiniai perduoti saugoti LNM.

Kalvoje ir jos papėdėje aptikta radinių, siejamų su karių ginkluote. Rasta T1 (Kuršių) kalavijų tipui (pagal Vytautą Kazakevičių) skiriamų radinių: 2 žalvarinių buoželių dalys ir žalvarinio viršutinio skersinio dalis (5:4–6 pav.). Skersinis puoštas apskritimuose išdėstytų kryžiukų ornamentu. Analogiškai ornamentuotų skersinių aptikta Kulautuvoje (Kauno r.), Paalksniuose (Kelmės r.), Pavirvytėje (Mažeikių r.), Žąsine (Šilalės r.), Žemaičių Kalvarijoje (Plun-

6 pav. Šarvų grandelės ir plokštelės. G. Petrausko nuotr.
Fig. 6. Armour rings and plates

gės r.), Gurkovičiuose (Baltarusija) ir daugelyje kitų vietovių.

Tyrimų metu rastos dar 2 sveikos geležinės kalavijų buoželės: rombo formos ir T tipo (pagal V. Kazakevičių) (5:1–2 pav.). Pastaroji buvusi padengta sidabro danga; tai leidžia teigti ant paviršiaus matomi susilydžiusios sidabro dangos lašeliai. Dirbinio vidurinė dalis puošta spiralės ornamentu. Žvalgant taip pat aptiktas žalvarinis Va tipo (pagal V. Kazakevičių) kalavijo makštų galo apkalas, puoštas augalinio ornamento motyvais (5:3 pav.).

Bedugnėje aptikti 4 įmoviniai ietigaliai (4:1–2 pav.) ir dar 2 neatpažįstamo tipo ietigalių plunksnos. Rasti 2 ietigaliai plačia ištęsto trikampio formos plunksna (vienas jų sulūžęs į 2 dalis, kurios rastos skirtingose šurfo 1 vietose), lancetinis ietigalis ir ietigalis su užbarzda.

Kario ginkluotei skiriamas viename radinių telkinyje kartu su ietigaliais, pentinais, balnakilpėmis, žąslais ir kitais radiniais rastas plačiaašmenis kirvis (4:4 pav.). Jo pentis paplatinta į abi puses, ašmenys ištęsti koto link ir nukirsti statmenai.

Ginklų grupei taip pat skiriami 2 įtveriamieji lanko strėlių antgaliai bipiramidine ir piramidine galvutėmis. Tokie strėlių antgaliai Lietuvoje buvo naudojami XIV–XV a. I pusėje. Kaip teigia Gintautas Rackevičius, 35 šių tipų antgaliai aptikti už kelių kilometrų nuo Bedugnės kaimo esančioje Senųjų Trakų piliavietėje (Rackevičius G., *Arbaletas ir lankas Lietuvoje XIII–XVI a.*, V., 2002, p. 178–179).

Bedugnėje aptikta 20 šarvų grandelių ir 7 plokštelės (6 pav.). Grandelės gali būti tiek nuo grandininių marškinių, tiek nuo šalmo tinklelio; dvi grandelės rastos sukabintos tarpusavyje.

Dalyje grandelių matomos kniedijimo žymės. Šarvų plokštelės naudotos lameliaro tipo šarvuose, vienos plokštelės tipas nenustatytas. Beveik visos šarvų grandelės ir plokštelės aptiktos šurfuose, tačiau spėjama, kad išsibarsčiusios šarvų detalės gali būti pasklidusios po visą kalvą. Lameliaro tipo šarvų, kuriuose plokštelės tarpusavyje tvirtintos odiniais dirželiais, plokštelių Lietuvoje daugiausiai aptikta Vilniaus žemutinės pilies XIV a. pabaigos – XV a. pradžios kultūriniuose sluoksniuose. XIII a. datuojamų plokštelių rasta Sarajų kapinyne Latvijos Kurše. XIV a. viduryje lameliaro šarvus turėjo naudoti Mazovijos ir Vokiečių ordino kariai (Bugys P., Šarvų detalių komplektas iš Vilniaus Žemutinės pilies teritorijos, *Chronicon Palatii Magnorum Ducum Lithuaniae*, 2011, vol. I, p. 169–177).

Žvalgomųjų archeologinių tyrimų metu rastos raitelio ir žirgo ekipuotės: 2 VIII tipo balnakilpės (pagal Juozą Antanavičių), 3 pentinai, 2 pentinų tvirtinimo plokštelės (?), 2 skambalai bei dvinariai žąslai su masyviais karpytais V raidės formos laužtukais ir apkalais (4:8–14 pav.).

Šurfo 2 radinių komplekte aptiktos balnakilpių, pentinų ir jų tvirtinimo detalių (?) poros bei žąslai. Balnakilpės aukšto trikampio formos, siauru lankeliu, tiesiomis paminomis. Pentinai juostiniai, užbaigiami ratukais; vienas pentinas sulūžęs į dvi dalis. Šio tipo pentinų rasta XIII–XIV a. degintiniuose kapuose Masteikiuose (Kauno r.), Obeliuose (Ukmergės r.), Darbutų piliakalnyje (Raseinių r.), Alšėnuose (Baltarusija), Gurkovičiuose ir kt.

Pentinų tvirtinimo plokštelių (?) ir žąslų laužtukų bei apkalų viršutinės dalys puoštos vienodu apvalių duobučių ir spiralės ornamentu. Šių radinių paviršiuje matomi susilydžiusios sidabro dangos lašeliai. Pentinų tvirtinimo plokštelių (?) analogijų aptikta Alšėnuose ir Gurkovičiuose Baltarusijoje. Kol kas vienintelė žinoma žąslų su masyviais V raidės formos laužtukais analogija 1921 m. Petro Tarasenkos rasta Rusių (Zūbiškių) kapinyne (Kaišiadorių r.) (Tarasenka P., Ieškojimai Neries ir Šventosios santeklyje, *Mūsų senovė*, 1922, t. 1 (4–5), p. 584). Karpytų apkalų aptikta XIII a. datuojamoje Griežės kapų duobėje XI (Mažeikių r.), Masteikių kapinyne, Vilkumuižos ežere, Tervetės piliakalnyje Latvijoje ir kitose vietovėse.

Žvalgant kapinyno kalvą rasta dar vieno to paties tipo juostinio pentino dalis ir 2 žirgo skambalai. Dėmesį atkreipia tai, kad nulaužta pentino juostelė buvo įkabinta į stačiakampio formos iš geležies ir žalvario pagaminto skambalo kilpelę. Kitas žvalgymų metu rastas skambalas taip pat yra stačiakampis. Žirgo skambalų aptikta ir kituose Vidurio Lietuvos degintiniuose kapinynuose: Masteikiuose, Nendriniuose (Marijampolės r.), Nosieduose (Pavilkijyje) (Šakių r.), Obeliuose, Pakapiuose (Kauno r.), Tulpiakiemyje (Ukmergės r.) ir kt.

Tyrimų metu aptikta radinių, skiriamų darbo įrankių grupei. Rasti 5 įtveriamieji peiliai (4:3 pav.) ir jų dalys; dar 2 peilių išlikusios tik geležčių dalys. Žvalgant taip pat aptiktas uždaras skiltuvas, 2 ylos (viena jų – tordiruota vidu-

0 2 cm

7 pav. Rombo formos kabutis. *G. Petrausko nuotr.*

Fig. 7. A diamond-shaped pendant

rine dalimi) ir adata. Juvelyro darbo įrankiu reikėtų laikyti apvalaus skersinio pjūvio kaltelį. Radinio galvutė suplota, strypelis sulinkęs. Šis kaltelis greičiausiai buvo naudojamas kaip ornamentavimo įrankis – juo turėjo būti įmušamos apskritos duobutės.

Bedugnėje aptikta nedaug radinių, atlikusių papuošalų funkciją. Aptikti apyrankės ir žiedo tordiravimą imituojančių lankelių fragmentai, 2 rutulio formos žvangučiai ir vieno žvangučio viršutinė dalis, prie kurios prisilydęs keturkampis „akmenukas“ – žalvarinė plokštelė, – bei lietas žalvarinis rombo formos kabutis (7 pav.). Dirbinys puoštas aštuonkampe žvaigžde, tarpai tarp jos spindulių užpildyti raudonu emaliu.

Aprangos radinių grupei skiriamos diržo sagtys ir diržo apkalai. Rastos 3 geležinės D formos ir 2 keturkampės sagtys. 3 sagtys aptiktos šurfe 2 buvusiame kario-raitelio radinių komplekte (4:5–7 pav.). Diržo apkalai taip pat geležiniai: vienas apskritas, nežymiai gaubtas, kitas – trapecijos formos. Pastaruoju apkalu greičiausiai buvo tvirtinamas diržo galas.

Žvalgant kalvą aptikta radinių, siejamų su buitimi: skustuvo profiliuota, užriesta ir į įviją susukta rankenėle dalis, kaspino formos kapšelio apkalas ir geležinis 37,8 g svorio statinaitės formos svarelis. Radinio paviršius korodavęs, įmuštų ženklų nematyti.

Iš kitų radinių reikia paminėti aptiktą geležinę kilpvinę, kaltinę vinį ir 8 apkalus. Vienas apkalų profiliuotas, trilapės lelijos žiedo formos. Panašus radinys 2009 m. aptiktas Gudulinės šventvietės (Širvintų r.) teritorijoje (*ATL 2009 metais*, V., 2010, p. 465, 3b pav.). Rasta taip pat keletas radinių, kuriuos reikėtų laikyti vėlyvais kalvio dirbiniais.

Žvalgomųjų archeologinių tyrimų metu aptikti 4 titnago radiniai (3 nuoskalos ir skaldytinis), degusio molio gabaliukas, 19 lipdytos, apžiestos ir žiestos glazūruotos keramikos šukių. Kelios apžiestos keramikos šukės perdegusios ugnyje – tai rodo jų buvimą laidotuvių lauže. Kalvos R dalyje rastos 2 lipdytos keramikos šukės brūkšniuotu paviršiumi leidžia manyti, kad kalva galėjo būti naudojama erų sandūroje; galbūt į šį klausimą bus galima atsakyti po išsamesnių archeologinių tyrimų.

Šurfuose surinkta 40,9 g degintinių kaulų. Justinai Kozakaitei atlikus kaulų antropologinę analizę, pagal kaukolės siūlių sukaulėjimą identifikuoti mažiausiai vieno vyresnio nei 20 m. amžiaus individo palaikai. Degintiniai kaulai visiškai kremuoti, išdegę 800 °C ir aukštesnėje temperatūroje (didelėje laužavietėje).

Apibendrinant galima teigti, kad žvalgomųjų archeologinių tyrimų metu aptiktas iki tol nežinomas viduramžių laikotarpio laidojimo paminklas – Bedugnės degintinis kapinynas. 2013 m. vasario mėnesį kapinynui suteikta teisinė apsauga, jis įtrauktas į NKVR (UK 36622).

Aptikti radiniai – degintinių kapų įkapės – leidžia kapinyną datuoti XIII–XIV a. Dalis radinių apdegę laidotuvių lauže. Radiniai paplitę visoje kalvoje, tačiau preliminariai galima išskirti kelias jų koncentracijas tirtų šurfų aplinkoje ir teritorijoje į ŠV, ŠR ir P nuo jų (3 pav.).

Tirtuose šurfuose aptikta pavienių degintinių kaulų, todėl spręsti, ar mirusieji laidoti individualiose duobėse, ar kolektyvinėse kapavietėse, šiuo metu dar nėra galimybių. Kapinyne aptiktos ginkluotės, šarvuotės, raitelio ir žirgo ekipuotės radiniai bei jų prabangumas (ant kai kurių radinių pastebimos sidabravimo žymės), nedidelis atstumas nuo Senųjų Trakų leidžia spėti kapinyną buvus piliavietės karių laidojimo vieta.

Bedugnėje aptiktų radinių analogijos Vidurio ir Pietryčių Lietuvos bei Vakarų Baltarusijos

degintiniuose kapinynuose rodo XIII–XIV a. Lietuvos valstybės centre įsigalėjusį mirusiųjų deginimo paprotį ir tyrinėtojus grąžina prie valstybinės religijos klausimo. Dėl šio laidojimo paminklo unikalumo ir mokslinės vertės (Lietuvos viduramžių laidojimo papročių tyrimai, galimos sąsajos su Senųjų Trakų piliaviete) Bedugnės kapinyno tyrimus būtina tęsti.

Bedugnė Cemetery

In 2012, a field evaluation was conducted on a hill in Bedugnė village (Trakai District) in the vicinity of Senieji Trakai. During it, two test pits (a total of 4 m^2) were excavated in the central part of the hill and a metal detector survey was conducted in an area of around 9000 m^2 on top of the hill and at its foot (Figs. 1–3).

A 24–44 cm thick destroyed cultural layer with iron and bronze artefacts, small potsherds and cremated bones was discovered. The hill has been disturbed by ploughing. The cremated bones were scattered and no concentration was recorded. Test pit 1 contained pit 1, in which two sherds of hand built pottery and a few cremated bones were found. Test pit 2 contained a 45–60 cm wide bowl-shaped pit with humus with small and large pieces of charcoal as well as a rich find assemblage of charred warrior – rider gear: 2 socketed spearheads, a knife with a push tang, a broad axe, 3 belt buckles, 2 spurs with flat heel bands, 2 spur strap fasteners (?), 2 stirrups and a bridle bit with a jointed mouthpiece, curbs, and decorations (Fig. 4). Just 3.7 g of cremated bones were discovered in the pit and therefore these finds are considered to be a sacrifice rather than grave goods. The finds had been placed in the middle of a cairn made of small stones.

109 special finds, i.e. cremation grave goods, were discovered during the investigation. The finds are divided into weapons (4 sword pommels, a cross-guard, a chape (Fig. 5), 4 socketed spearheads (Fig. 4), 2 spearhead blades, a broad axe (Fig. 4), 2 arrowheads), armour (20 mail rings and 7 plates) (Fig. 6), equestrian gear (2 stirrups, 3 spurs, 2 spur strap fasteners (?), 2 horse bells, a bridle bit with a jointed mouthpiece, curbs, and decorations) (Fig. 4), tools (5 knives with push tangs (Fig. 4), 2 knife pieces, a fire striker, 2 awls, a needle, a jeweller's chisel), ornaments (pieces of a bracelet and a ring, 3 crotals, a diamond-shaped pendant (Fig. 7)), clothing (5 belt buckles (Fig. 4), 2 belt fittings), household (part of a razor, a pouch fitting, a small weight), and miscellaneous finds (a small loop, a hand-forged nail, 8 metal decorations). The test pits contained 4 flint finds, a piece of burnt clay, 19 sherds of hand built pottery with smooth and brushed surfaces and partly thrown and hand thrown glazed pottery. Several sherds of partly thrown pottery had been burnt in a fire, showing that they had been in a funeral pyre. 40.9 g of cremated bones were collected. The remains of at least one individual over the age of 20 were identified.

A Medieval burial site, Bedugnė cremation cemetery, which had been unknown up until then, was discovered during the field evaluation. The finds discovered during the investigation, i.e. cremation grave goods, allow it to be dated to the 13th–14th centuries. Some of the finds had been burnt in a funeral pyre. The weapons, the armour, and the equestrian gear found in the cemetery, their luxuriousness (signs of silver having been noted in some finds), and the short distance to Senieji Trakai allow one to conjecture that the cemetery was a burial site for the hillfort's warriors.